

Spørgsmaals Afgjørelse til et kommende Møde en følgende Dag, vilde derved allerede være tabt Tid, hvis Thinget skulde være af den Mening at ville fremme denne Sag extraordinairt. Sagen er jo imidlertid kun nu bleven anmeldt, og en Afstemning strax om Sagens extraordinaire Behandling vilde derfor ikke her være paa sit rette Sted; for at foretage en saadan Afstemning, mener jeg, at det i alt Fald maatte være rigtigere at holde et nyt Møde om en Times Tid, og da sætte denne Sag paa Dagsordenen for et saadant Møde.

B. Christensen: Kunde den ærede Formand ikke nøies med at forelægge Thinget det Spørgsmaal, om det ønskede dette Spørgsmaal afgjort strax; thi det var jo muligt, at de Allerfleste ikke vilde finde Anledning til at forlange nogen videre Opsættelse.

Formanden: Jeg maa bemærke, at Sagen egentlig ikke ligger for, men at den blot er bleven anmeldt af Formanden, og at det altsaa vilde være mere correct, hvis man vil have en Afgjørelse af dette Spørgsmaal idag, at den da udsættes til et nyt senere Møde, som jo gjerne kan berammes til om en halv Time.

Bergsøe: Kunde et Dvarteer ikke være nok?

Formanden: Jeg har dernæst at anmeldte, at jeg fra Udvalget for Forretningsordenen har modtaget en Indstilling til Thingets Beslutning, angaaende Besørgelsen af de Foranstaltninger, som vilde være nødvendige og ikke taale Ophold i Mellemtiden mellem den nærværende Session og den kommende Rigsdag. Denne Indstilling vil trykt blive omdeelt paa de Herrer's Pladser, og derefter skal Formanden i Mødet paa Lovdag fremkomme med Forslag om, hvorledes denne Indstilling skal være at behandle.

Jeg hæver altsaa Mødet og opgiver som Dagsorden for det næste Møde, om et Dvarteer: Afgjørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt en extraordinair Behandling skal finde Sted af Sagen, angaaende Forslag til Lov om Vederlag til de forrige Besiddere af Ufrie i de danske Besiddelser i Vestindien.

Mødet hævet Kl. 2 $\frac{1}{4}$.

Getogthvende Møde.

Torsdagen den 14de Juli Kl. 2 $\frac{1}{2}$.

Formanden: I Henhold til, hvad der passerede i det foregaaende Møde, skal jeg altsaa nu sætte under Afstemning, hvorvidt det fra Thingets Side ønskes, at en extraordinair Behandling af Sagen, angaaende Forslag til Lov om Vederlag til de forrige Besiddere af Ufrie i de danske Besiddelser i Vestindien skal finde Sted.

Efterat Afstemningen paa sædvanlig Maade var foretagen, bemærkede

Formanden: Der er afgivet 23 Stemmer for og 9 imod en extraordinair Fremgangsmaade i denne Sag. $\frac{3}{4}$ af 32, som er det Stemmeantal, der er afgivet, er 24, saa at der altsaa mangler 1 Stemme for Vedtagelsen af en extraordinair Fremgangsmaade. Jeg mener imidlertid, at Spørgsmaalet herefter, ifølge Forretningsordenen, maa afgjøres ved Navneoppraab. Naar det nemlig er bestemt, at, hvor Forskjellen mellem Stemmer for og imod ikke overstiger 3, skal der stemmes ved Navneoppraab, mener jeg, at denne Regel ogsaa maa finde Anvendelse ved de Afstemninger, hvor der udfordres en Majoritet af $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer, naar der kun mangler indtil 3 Stemmer i en saadan Stemmesleerhed, thi det vel ikke er udtrykkeligt bestemt i Forretningsordenens § 39.

Bed den derpaa foretagne Afstemning ved Navneoppraab blev, saaledes som nedenstaaende Liste nærmere udviser; Spørgsmaalet om en extraordinair Behandlingsmaade besvaret benægtende, idet der var afgivet 24 Ja og 9 Nei og saaledes den fornødne Pluralitet af $\frac{3}{4}$ af de afgivne (33) Stemmer ikke var opnaaet.

Ja.

Bergsøe; Christensen, B.; Christensen, C.; Christensen, J.; Friis; Hansen; Holberg; Jørgensen, A.; Jørgensen, F.; Jørgensen, P. C.; Knudsen; Larsen; Leuning; Lüttichau;